

No. 17. }

28de April 1889.

{ 15de Marg.

Svorledes Alexis reddede sin Fader.

Midtvinter er en streng Tid i de store russiske Naalestove, og Vinden blæste isnende kold om det lille Hjelleshus, som stod paa en de smaa, aabne Pletter i den store Skov ved Wilna. Udenfor Døren stod Kulsvieren Jwan, knappede sin Faarekindpels og var ifærd med at drage afsted til sin Dagsgjerning i Stoven.

"Farvel Fader, Farvel," raabte hans Datter Kathinka, en Pige paa 16 Aar. "Farvel," raabte lille Alexis, der stod paa en Træstol og saa ud ad Vinduet; "tag dig iagt for Udvæne!"

Med et muntert Nik gif Jwan bort ind mellem Furutræerne. Kathinka satte sig atter til at spinde ved sin Kof, og Alexis tog sin varme Peltstrakke paa og gif ud i Stalden for at

snakke med Hesten, Moushka. Han var en ensom, liden Dreng og havde ikke andre Legekammerater end Moushka og en langhaaret sort Hund, som hed Tullivan; thi han og hans Fader og Søster boede alene i Huset.

Den Morgen var der saa meget at gjøre for Alexis, at han blev ude, lige til han skulde spise til Middag, og saa snart han havde spist sit Rugbrød og sin Spegesild, so'r han afsted igjen for at prøve de nye Snefko, som hans Fader havde givet ham Dagen iforveien. Da han var midt i den Fornoielse, hørte han munter Klinging af Bjælder i den klare Frostluft, og en Slæde kom ud fra Stoven og nærmede sig Jwans Hus. Da Manden, der førte Slæden, saa Alexis, standfede han for at tale med ham og spørge, om hans Fader var hjemme; og han blev pludselig alvorlig, da han

hørte, at Zwan var taget afsted den Morgen uden Moushka. "Jeg vil blot puste, han vil tage sig iagt for Ulvene," sagde han halvt til sig selv. "Der er seet en stor Flok igaar, og det er ikke sikkert for en Mand at gaa ene hjem, naar den Slags Fyre er paaferde."

"Naa, Farvel Alexis," sagde han tilsidst i en mere opmuntrende Tone, "det gaar vel nok; hiis nu din Fader og sig, at jeg vilde have besøgt ham; men nu maa jeg se at naa hjem, inden det bliver mørkt." Derpaa klingrede Bjælterne, og Slæden forspandt igjen i Skoven.

"Hvad skal jeg dog gjøre?" tænkte lille Alexis, som forstrækket havde hørt paa, hvad Manden sagde om Ulvene. "Maaſte ved Fader slet ikke noget om dem, og de kan overfalde ham, naar han gaar tilbage. Hvordan skal jeg dog bære mig ad?" Men da Drenge idetsamme kom til at tænke paa Moushka, straaledede han over hele Ansigtet. Hvis han ved afsted og tog Tullivan med sig, vilde han naa til Dvnen, hvor Kullene brændtes, før Faderen gik hjem, og saa kunde han selv sidde bag paa Hesten paa Veien hjem, det havde han gjort saa tidt før. Ulvene vilde ikke turde angribe dem der. Uden at give sig Tid til at være bange og helt fylt af den Tante at frelse sin Fader, løb Alexis til Stalden, førte Moushka ud, gav den Bidsel i Munden, sprang saa op paa den bare Ryg og lod den trave afsted i Retning af Brændeovnen.

Hvor var Skoven mørk, og hvor saa Træerne sorte ud ved Siden af de blændende Snedriver! Der fo'r

en Gysen gennem Alexis. Han havde aldrig før ved Vintertid været alene i disse alvorlige triste Naalestove; han vendte sig og saa efter Tullivan, sloitede paa den og søgte at overbevise sig om, at han ikke var en Smule bange. "Jeg maa ride videre," sagde han til sig selv; "det kan ikke gaa an, jeg vender om, hvad skulde saa Fader gjøre? Kathinka siger jo, at Gud vil bevare mig, hvor jeg gaar, naar det ikke er noget ondt, jeg har for; saa vil jeg bede ham holde Ulvene borte, til jeg naa'r Fader." Han hviffede en liden, barnlig Bon, traaf saa i Tommerne, hvorpaa Moushka satte afsted i munter Galop.

Lyden af Hestens Hove dovedes af den bløde Sne, saa lydlost, men hurtigt fo'r de gennem den skumle Skov. Alexis glædede sig allerede over, at de snart havde naaet sin Reises Maal, da han syntes, han hørte en underlig Lyd bag sig — han vendte sig om og saa, at Tullivan var forspunden. Stakkels Alexis! Da sank hans Mod; han turde ikke vende om til den Dm-dreining, hvor han sidst havde seet den. "Bare Ulvene dog ikke har faaet fat paa den! Stakkels gamle Tullivan! Skynd dig, Moushka, skynd dig!"

Moushka forstod, hvad det gjaldt, thi den løb endnu hurtigere end før. Imellem saa Alexis tilbage, og engang saa han bestemt nogle lange graa Skiffelser trave paa Veien efter sig. Da greb en Rædjel ham, han tog med den ene Haand fat i Moushkas Mante, medens han løstede den anden iveiret og raable saa høit, han kunde: "Na, Fader! Fader! hjælp mig!"

Kulspierne sad rundt om Brænde-

ovnen og kogte noget Mad ved et Baal, da gjennemtrængende Børnestrig lød gjennem den stille Skov. Atter og atter blev det gjentaget, og tilsidst reiste alle Arbejderne sig og gik ned ad Veien i den Retning, hvor Skriget lød fra. Snart saa de Moushka med lille Alexis, som endnu klyngede sig til den. Hans Hoved var bart; thi Huen var sløiet af ham under det hurtige Ridt. Hesten standsede, saa snart den saa sin Herre, og Alexis sprang ned og faldt grædende i sin Faders Arme.

"Jeg gjorde det for dig, Fader!" var først alt, hvad han kunde sige, da han laa der med Armene om Iwans Hals; derpaa fortalte han sin Fader i afbrudte Sætninger om sin Beslutning at ride ud efter ham og om sin Angst for Ulvene.

Saa snart Moushka havde hvilet sig, fulgte de andre Kulspiere Iwan hjem i sluttet Trop med flammende Furufaller, saa Ulvene ikke vovede at nærme sig. Lidt til Siden fra Veien, ved den Omdreining, hvor Alexis sidst havde seet Hunden, saa de et sørgeligt Syn. Der laa nogle vel afgnavede Ben — det var alt, hvad Ulvene havde efterladt af den trofaste gamle Tullivan.

Da Kathinka den Aften lagde Alexis i Seng og baade kysjede ham og skjændte lidt paa ham, fordi han saadan var reden bort, uden at sige hende det, sagde han til hende: "Jeg er saa glad, Kathinka, naar jeg kun ikke tænker paa stakkels Tullivan. Da jeg blev bange, bad jeg til Gud, og du ser ogsaa, at han hjalp mig; men," tilføiede han og gav sig til at græde, "jeg glemte at bede ham ogsaa at passe paa Tullivan."

Missionær Moffats Stam- bogvers.

Da den nu saa berømte Missionær Moffat skulde forlade England for at drage til Afrika som Evangeliets Sendebud, skrev han paa Anmodning i en Benindes Stam bog et Mindevers, hvoraf følgende er en fri Gjengivelse paa Norsk:

De Bibles Blyst mit Album er,
At, hvilke Blade findes der!
At skrive der min Jersers Ravn,
At føre Sjæle til hans Favn
Og saa tilsidt til Himlens Havn,
Se, dette er min Sjæls Begjær.

Morgenpsalme.

Vær lovet du, som evig vaager,
Mens Verden slumrer under dig!
Dit Vink bortviser Jordens Taager,
Og Nat til Dag forvandler sig.

Du kom dit mindste Barn ihu;
Vor Gud, høilovet være du!

Du aabned' vore Dienlaage,
— De luffes stedse, naar du vil —
O, lær os bede, lær os vaage
Og prise dig, mens vi er ti!

Lad ogsaa Sjælens Døie se!
Vor Gjerning i dit Navn lad ste!

Og hvad vi se, og hvad vi høre,
Hvad Sjælen fatter af din Raad,
Lad det til dig, vor Gud, os føre!
Vor Salighed er i din Haand.

Indstut al Verden i din Favn!
Bønhør os, Gud, i Jesu Navn!

B. S. Ingemann.

Hvad jeg fandt.

Hvad jeg fandt hos Guds ringe smaa,
Som intet har at stole paa
Af denne Verdens Rige?
Jeg fandt en Lykke sand og stor,
Jeg fandt et Himmerig paa Jord
Med Glæde uden Lige.

Jeg fandt den sande Kjærlighed,
Jeg fandt den stille, dybe Fred,
Som Verden ei kan give.
Jeg fandt en Stat, som ei forgaar,
Naar Verdens Lyft og Leveaar
Med Storm og Strøm bortdrive.

D.

Gaade.

1-11.

Det hele, naar det overtænkes nøie,
Saa tror jeg nok, du har det her for Die.

5. 11. 1. 7. 8. 9.

Hvad her du ser, kan stifte ondt og godt.

10. 4. 1. 3. 2. 4. 9.

Forsigtig vær, stil ikke denne blot

1. 2. 3. 4.

For disse, som den kan berøve Livet.

4. 2. 9. 5. 4.

I den til Hjælp parat du være maa,

1. 3. 2. 9.

D negt ei det, naar Bøn derom bli'r
givet,

7. 2. 4.

Saa vil du den i din Bevidsthed faa.

1. 8. 6. 10. 7.

Jeg tror, de fem her paa Forvirring
tyder.

8. 6. 10. 7.

Og disse paa en Mand, som myrdet
blev.

11. 8. 6. 10. 7.

Ved denne Børnene sig sjelden fryder.

8. 9. 5. 7.

Hver den forpligtes, som derpaa har Brev.

P. B. R.

Kvitteringer.

Til det nye Skolelærerseminar i Stony Falls:

Ved Past. J. V. A. L. E., Lønbeindsam-
ling fra Cheyenne Wgh.: Henry D.
Grangaard \$1.23, Niffoline Anderson
2.75, Gedella D. Dualy 1.72, Julia
Amanda Borderud 2.25, Josephine Ca-
spara Trangsrud 0.48, Edward S.
Bjerke 0.58. Tilf. \$9.01.

Ved Past. D. N. A. b. e. r. g. fra Anne
og Syver Christoffersen, hver 0.25.
Tilf. 0.50.

Ved Pastor Chr. Pedersen fra
Knud Haugen 0.25, Edward Herfindal
0.12, Julia M. Jversen 0.19, Helga
Teigen 0.26, Bertha Annesen 1.24, Ha-
rald Hansen 0.50, Emma Olsen 0.15,
Bertha Nilssen 0.63. Tilf. \$3.34.

Ved Past M. L. a. n. g. e. l. a. n. d., Lønbe-
indsamling (denne kvittering er ved en
Teil længe bleven forglemt). Fra Mau-
ston: Ved Oleana Lee \$1.91, Nicoline
Stogsæter \$1.60, Ole Larson \$0.67.
Tilf. \$4.18.

Ved Do. Fra Hedemarken: Ved Theo-
dor Kittilson 2.34, Severine Løken 1.17,
Klara Nilssen 1.46, Sigrid Hagen 1.90,
Jettie Langeland 1.80, Martin Spige-
dalen 0.66, Anna Moe 0.89, Marie
Stetvold 1.48, Oline Falbalden 0.87,
Anna Sætheren 2.10, Ole Høstbjør 0.66.
Tilf. \$15.33.

Sum: \$32.26.

Rabat.

NB. De 10 pCt. Rabat for
Forstkudsbetaling af Agenter for
"Børneblad" vil endnu gjælde in d-
t i l M a i.

Entered at the post office Minneapolis,
Minn., as second-class matter.

"Færelanudet og Emigrantens" Trykkeri,
Minneapolis, Minn.